

ஐஸ்ராயீலியர் - ஐஸ்ராயீலியர்

ஐஸ்ராயீலியர்

அல்லாஹுத் தஆலா முஸ்லிம் உம்மாவை சிறந்த சமீகமாக படதைத்துள்ளான். உம்மத்தே முஸ்லிமாவகைக் கொண்டு ஓர் உன்னதமான காரியத்தசைச் செயற்படுத்து நினைத்துள்ளான். ஓர் சிறந்த சமீகத்தின் பணி என்னவாக இருக்க முடியும்?

மனித இனத்தசைச் சீர்படுத்துவதற்காக தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் மிகச் சிறந்த சமீகத்தவராய் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் நன்மைபுரியும்படி ஏவுகின்றீர்கள். தீமையிலிருந்து தடுக்கின்றீர்கள். மலேமும் அல்லாஹ்வினமீது நம்பிக்கை கொள்கின்றீர்கள். (ஆலிமரான் 110)

நன்மையை ஏவுவது தீமையைத் தடுப்பது சூருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் ஷரீ அத்தை நிலைநாட்டுவது, தீனை நிலைநாட்டுவது. உலகின் மலையை மூடக்கூகளுக்கெல்லாம் சனெற்று தீனைப் பரப்புவது, உலகின் ஏதனேமும் ஓரூபகூதியிலும் இறவைனுக்கு எதிரான அமைப்பு நிலவுகின்றது. இறவைனின் மக்கள் கொடும்கைக்கு ஆளாகின்றார்கள் என்றால் அதனைக் கண்டு கொதித்து எழுவது. அங்கும் சனெற்று இறவைனுடைய தடியீனை எடுத்துதுரப்பது.

இதயே நாம் இகாமத்துத்தீன் - தீனை நிலைநாட்டுவது - என்று சொல்கின்றோம். இந்த இகாமத்துத்தீன் பணியை செய்வதற்குத் தான் அல்லாஹ் நம்மை, உம்மத்தன் வஸத் ஆக நடுநிலை சமுதாயமாக ஆக்கியுள்ளான்.

இதற்கு ஒரு மோசமான சிபிழ்நிலையை விட்டு இகாமத்துஸ் சலாத் அது சரியான முறையில் நடமைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், தடுக்கின்றதுஸ் நாம் ஏற்கனவே சலாத் எனப்பது ஈமானுக்கும், அமலுக்கும் இடப்பட்டு கவல் (சொல்) என்பதைப் பார்த்துள்ளோம். ஓர் இறை நம்பிக்கையாளன் உண்மையான இறையைச் சத்தோடும், பயபக்தியோடும் தொழுகுது வந்தால் தொழுகையை நிலை நாட்டினால் அது அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு நிகரான நினவைப் படுத்துகின்றது. அவன் செய்ய வேண்டிய பணி என்ன? சில வேண்டிய பாதை என்ன? என்பதைச் சூட்டிக் காட்டுகின்றது.

ஒரு மனிதன் தொழுகையில் கார் ஆன் வசனங்களை ஒதுகின்றான். கார் ஆனில் அல்லாஹ் ஆணையிட்டுள்ளான் என்பதற்காகத்தான் அவன் தொழுகுவே வந்துள்ளான். கார் ஆனில் கிறிபட்டுள்ள ஆறாயிரத்து அறுபிற்புச் சொச்சம் வசனங்களையும் மாறி மாறி அவன் தொழுகையில் ஒதுகின்றான். ஓர் இறையியானைப் பொறுத்தவரையிலும் கார் ஆன் வசனங்கள் அனதைதும் சமமானவையே! அனதைதும் கேட்பிபிபிக் வணேண்டியவையே! ஒரு சிலதை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு சிலதைப் புறக்கணிக்க ஓர் இறை நம்பிக்கையாளனால் இயலாது.

கார் ஆனில் கிறிபட்டுள்ள பெரும்பாலான வசனங்களைத் தன்னால் நடமைமுறைப்படுத்த இயலாத நிக் கதியான நிலையை அவன் உணருகின்றான். ஆறாயிரம் வசனங்களில் ஏறத்தாழ பெரும்பாலானவற்றை விட்டும் தான் வெகு தொலைவில் நின்று கொண்டிருப்பதை அவன் நினதைதுப் பார்க்கின்றான்.

ஐவளே ததொழுக வேண்டும் என்பது எப்பி அல்லாஹ் வின் கடமையோ அது போன்று தானே, திருடனின் கையைத் துண்டிக்க வேண்டும் என்பதும் அல்லாய் வின் கடமையை தொழும் முன்னால் ஒழு செய்து தியமையாகிக் கொள்ளுங்கள் என்பது எவ்வாறு இறை ஆணையோ, அது போன்று தானே விபச்சாரம் செய்பவரைத் தண்டிப்பதும் இறை ஆணை!

தன்னால் நடமைமுறைப்படுத்த இயலாத ஏராளமான இறை ஆணைகளை நிறைவேற்ற வேண்டாமானால் அதற்கு இஸ்லாமிய சமிக அமைப்பு அவசியம் தவே எனப்பதை அவன் புரிந்து கொள்கின்றான்.

கார் ஆனைப் பின்பற்றுகின்ற அமைப்பில் தான் தன்னால் முழுமையான மஃமினாக வாழ இயலும் என்பதை அவன் ஏற்றுக் கொள்கின்றான். அதற்கு தகையதொரு சமிக அமைப்பு உருவாகத் தன்னால் இயன்ற பங்களிப்பை வழங்கியாக வேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு வருகின்றான். அதாவது இகாமத்துத் தீ னுக்காக பாடப்படவும், பணியாற்றவும் அவன் தயாராகிவிடுகின்றான். அவனுடைய தொழுகை அவனைத் தயார்ப்படுத்தி விடுகின்றது.

ஆபாசமான காரியங்களை விட்டும், தீய செயல்களை விட்டும் தொழுகை தடுக்கின்றது, இல்லையா? அநீதியும், அராஜகமும், அக்கிரமும், கொடுங்கோன்மையும் அநியாயம் இல்லையா? தீய செயல்கள் இல்லையா? இவற்றை எவ்வாறு தொழுகை தடுக்கும்? தன்னுடைய தொழுகையாளியை தயார்படுத்துவதன் மட்டும்!

திக்ரூல் லாஹ் - அல்லாஹ் வையின்னை கஃரத்தானே ஓர் இறை நம்பிக்கையாளன் தொழுகின்றான். பள்ளிவாசலில் இறைவனை திக்ரூ செய்தால் மட்டும் போதுமா? கடவீ திகளில், ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ்களில், தொழிற்சாலைகளில் நினைவு கஃர வணேடாமா? பொருளாதாரத் துறைகளில், சமூக அமைப்புகளில், சட்டசபைகளில் திக்ரூ செய்ய வணேடாமா? அங்கயேலலாம் இறைவனுக்கு எதிரான, மாற்றமான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றும் ஒருவனால் பள்ளிவாசல் சுவர்கள்குள் மட்டும் எப்படி மனப்பிரவமாக திக்ரூல் லாஹ் வில் ஈடுபட இயலும்?

ஆக, ஒரு மனிதன் உண்மையாகவே இஃக்ளாஸாக தொழுகை வந்தால் அந்தத் தொழுகை சமூகக் கொடுமைகளுக்கெதிரான அவனது கௌரவ உயர்த்தும். சமூக மாற்றத்தில் அவனுடைய பங்களிப்பை முன்னிறுத்தும்.

"ஷுஐபே! எங்கள் மஃதாதையர் வணங்கி வந்தவற்றை நாங்கள் விட்டுவிட வணேடும் என்றா - அல்லது எங்களையே சில வத்தை எங்கள் விரும்பப்படி பயன்படுத்த எங்கள்குக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்றா - உம்முடைய தொழுகை உமக்குக் கற்றுத் தருகின்றது?" (ஹஃத - 87)

ஷுஐப் அலஹிஸ் ஸலாம் அவர்களையே தொழுகையை, பிரச்சாரத்தைக் கண்டே அவருடைய சமூக மக்கள் கூறிய கூற்று இது இறைவனை அலட்சியப்படுத்திவிட்டும் தம் மனம் போன போக்கில் உல்லாசமாக, தீய வழிமுறைகளில் வாழ்நினைக்கும் சமூகங்களில் இன்றக்கைக் கூம் இந்தக் கௌரவ நம்மால் கடைசமுடியும்.

நாம் ஏற்கனவே கண்டது போல 'தொழுகை' என்பது தீனுடைய தலவாசல். மனோ இச்சகைகளின்படி வாழ் விரும்புபவர்கள், மார்க்க நெறிமுறைகளை எப்படி சகித்துக் கொள்வார்கள்? எனவே, மார்க்கத்தின் தலவாய அமலும், தலசிறந்த அமலுமான தொழுகையை அவர்கள் ஒரு 'தீராப் பெருநோய்' ஆகவே பாற்ப்பார்கள். தொழுகையைப் பார்த்து நமர் க வியாதி இவனைப் பிடித்துக் கொண்டது என்று கண்டல் அடிப்பார்கள்.

என்னென்றால் எவன் தோழகும் தன் மயை வளர்த்துக் கொள்கிறானோ, அவன் தன்னளவில் அதை நிறுத்திக் கொள்வதில்லை. நாலு பரோக்கு சொல்லிக் கொடுப்பான். நாலாபுறமும் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவான். தான் சீ ரடநைத்தோடு நின்று விடாமல் தன்னசைச் சூற்றியுள்ள மக்களையும் சீ ர்திருக்கும் முயற்சிகளில் இறங்கிவிடுவான். ஒழுக்ச்சீ ர்கடோகளை தட்டிக் கட்டேப்பான்.

தனக்குள் ஒருவன் தோழத் துவங்கிவிட்டானே என்பதற்காக அல்ல, இவன் வகுவிரைவில் ஒழுக்ப் போதையை துவங்கிவிடுவானே, தன்னையே விமர்சனம் செய்ய ஆரம்பித்து, தலவைலியாய் மாறிவிடுவானே என்பதை எண்ணித்தான், அவனை அச்சமடிகம் எதிர்க்கின்றது. எனவே தான் அத்தகைய சமடிகம் எல்லாவற்றுக்கும் மலோக தோழுகையை, தோழுகையாளிகளை எதிர்க்கின்றது.

எனவே, தோழுகை எனும் தலவைசலுக்குள் நுழைந்து தீனகைக் கடபிபிக்க ஆரம்பிக்கின்றவன் சமுதாயச் சீ ர்கடோகளைக் கண்டும் காணாதவனைப் போல இருக்க மாட்டான். துணிந்து நின்று எதிர்ப்பான் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்கின்றோம்.

இகாமத்துஸ் சலாத்தை ஒழுக்காக முறைப்படி நிறைவேற்றுகின்றவன் கண்டிப்பாக இகாமத்துத் தீனில் தன்னடைபுட்புத்திக் கொள்வான்.

இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாக இருந்தால் இகாமத்துத் தீனில் முழு மச்சோடு புட்புகின்றவன் மட்டுமே இகாமத்துஸ் சலாத்தை முறைப்படி செய்ய இயலும்.

ஐந்தாம் பருவம் - ஐந்தாம் பருவம்

இகாமத்துத் தீன் எனும் கடமையில் புட்புச்சொல்லி தோழுகை நம்மதை துண்டுகிறது. வலியுறுத்துகிறது. இகாமத்துத் தீன் என்பது ஏதோ சாதாரணபாதை அல்லவே முறைகளும் கற்களும் இடையிறுகளும் இடர்ப்பாடுகளும் நிரம்பிய துன்பப் பாதை ஆயிற்றே அதனுடன் எனவே, எந்தத் தோழுகை ஊக்கமட்டிகின்றதோ அதே தோழுகை பாதையில் புகின்ற காயங்கள்க்கு மருந்தாகவும், மனவலிகள்க்கு ஒத்தடமாகவும் ஆகின்றது.

கும்பாபார்களுக்கு எதிராக உறுதியுடன் நிலலுங்கள் என்று எங்கயேலெல்லாம் கார் ஆன்
கற்றுத் தருகின்றதோ, அங்கயேலெல்லாம், தொழுகையையும் திக்ரூல்லாஹ்வையும்
கடபிபிக்சுச் சொல்லி வலியுறுத்துகின்றது. பாத் திலை முறியடித்து, தீனை நிலை
நாட்டுவதற்குத் தவேயான துணிச்சல், வலிமை தொழுகையின் மலமாகத் தான்
கிடகைக்கும் என்பதை அது உணர்த்துகின்றது.

00000000 00000000 0000000000000000

"எனவே, நீர் உம் அதிபதியின் கட்டளைப்பிபொறுமையை மறக்கொள்ளும்! இவர்களில்
தீய செயல் செய்பவனுக்கோ - சத்தியத்தை நிராகரிப்பவனுக்கோ இணங்கிப்போகாதீர்!
உன் அதிபதியின் பெயரைக் காலையிலும் மாலையிலும் (தொழுது) நினைவுகூரும்!"
(தஹர் - 24,25)

தொடர்ந்து வரும் துன்பங்கள், இன்னல்களகை கண்டு வருத்தம் அடையாதீர்கள்.
உங்கள் இறைவனின் வாக்கு ஒரு நாள் வன்றே தீரும் என்று திடமாக நம்புங்கள்.
தளராமல் கொள்கையில் குன்றாமல் தொடர்ந்து பரோடாங்கள். அதற்குத் தவேயான
வலிமையைத் தொழுகையின் மலம் திரட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று கார் ஆன்
கூறுகிறது.

"எனவே, நீர் பொறுமையாய் இரும்! அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதி முற்றிலும்
உண்மையானது. மலேம் (இலக்கை அடைய அவசரப்படும்) உம்முடைய தவறுக்காக
மன்னிப்புக்காரும்ஸ காலையிலும், மாலையிலும் உம் இறைவனைப் புகழ்வதுடன்
தொழுது அவனைத் துதித்துக் கொண்டிரும்!" (முஃமின் -55)

"ஈமான் கொண்ட நம்பிக்கையாளர்களே! (பொறுமை) நிலை குலையாமையைக்
கொண்டும், தொழுகையைக் கொண்டும் உதவி தடேவீர்களாக!" (பகரா - 153) (மலேம்
காண்க - 50 - 39,40) (52-48)

0000000000000000 000000 00000000

தொழுகையின் தன்மை, பயன்களை அறிந்து கொண்ட பின்பு அது துன்பங்களதைத் தீர்க்க வல்லது என்பதைத் தயக்கமின்றி ஒப்புக் கொண்டிருப்பீர்கள். அண்ணலமெப்பெருமானார் (ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லிம்) ஏதனும் வருத்தமான செயல், சிக்கல் ஏற்பட்டுவிட்டால் உடனே தொழுவார்கள் என்பதை ஹதீஸ்களில் பார்க்கின்றோம்.

அண்ணலார்க்கு ஆரம்ப காலத்தில் நபிப்பட்டம் அருளப்பட்ட போதே, இது சாதாரண வலையைல், மதுகலிலும் பைமுறித்துவிடும். எனவே நீங்கள் தொழுது உங்களதை தயார்ப்புத்திக் கொள்ளுங்கள்! என்று கஹப்பட்டது.

"நாம் உமீது கனமாகதொரு வாக்கை விரைவில் இறக்கப் போகின்றோம். இரவில் எழுந்திருப்பதோ, மனதிக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் (கூர் ஆனை) நரேத்தியாக ஒதுவதற்கு மிகவும் ஏற்றதாகவும் இருக்கின்றது." (முஸ்ஸம்மில் - 5,6)

தொழுகை எவ்வாறு துன்பங்களைப் போக்கும்? இன்னல்களை நீக்கும் என்பதையோசித்துப் பாருங்கள்! அதற்கும் முன்பாக துன்பம், கவலை என்றால் என்ன? என்பதைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

வருத்தம், கவலை, துன்பம், துயரம் இவை எல்லாமே நம் சிந்தனையில் உண்டாகுபவைகளே! எண்ணங்கள் தாம் உணர்ச்சிகளுக்கு வடிவம் கொடுக்கின்றன. அவற்றுக்குப் பெயரும் சட்டுகின்றன. இவை அனைத்தும் 'சிந்தனையின் விளைவுகளே' என்பதை உணர்ந்து கொள்ளும் மனிதன் உணர்ச்சிகளின் சிக்கல்களுக்குள் அகப்படுவதில்லை.

ஓரே விஷயம் ஒருவனுக்கு சந்தோஷமாகவும், இன்னொருவனுக்கு வருத்தமாகவும் இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஓரே பொருள் ஒருவனுக்கு நன்றாகவும் மற்றவனுக்கு கட்டதாகவும் இருக்கின்றது. ஓரே வலையை இருவர் செய்கின்றார்கள். ஒருவன் விருப்பத்தோடு செய்கின்றான். நரேம் போவதே அவனுக்குத் தெரிவதில்லை. இன்னொருவன் வண்டை வறொப்பாக செய்கின்றான். அவனுக்கு நரேம் நகரவே மாட்டனே என்கிறது.

வண்டை வறொப்போடு சாப்பிட்டால் தனும் கசக்கும். விரும்பித் தின்றால் பாகலும் இனிகும். ஆக, நம்முடைய 'சிந்தனையைப் பொறுத்துத் தான் உணர்ச்சிகள்

வடிவங்களொள்கின்றன. எனவே தான், நன்கு உணர்ந்த இறநம்பிக்கையாளன் சிலவம் கொழித்து சந்தோஷம் மிகைக்கும் போது துள்ளிக் குதியாட்டம் போடுவதுமில்லை. வறுமை மிகைத்துவிடும் போது வருத்தம் துண்டணை அடக்க வானத்தை வெறித்தப் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விடுவதுமில்லை.

0000000 000000000000000 000000 0000 00000000 000000000000

"பிடியில் ஏற்படுகின்ற அல்லது உங்கள் மீது இறங்குகின்ற எந்தத் துன்பமானாலும் - அதனை நாம் உருவாக்குவதற்கு முன்பு அதைக் குறித்து ஒரு சுவடியில் (அதாவது விதி ஏட்டில்) எழுதி வைக்காமல் இல்லை. அப்படிச் செய்வது அல்லாஹ் விற்கு மிக எளிதானதாகும். (இவையனைத்தும்) எதற்காகவெனில், உங்கள்க்கு எந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், நீங்கள் மனம் துவண்டுவிடக் கூடாது. மலும் அல்லாஹ் உங்கள்க்கு வழங்கி இருப்பவற்றைக் கொண்ட நீங்கள் பரிந்துப் போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்! தம்மையே பெரிதாக நினைத்துக் கொள்கின்ற, பெருமையடித்துத் திரிகின்ற யாரையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை!" (ஹதீத் - 22,23)

தெளிவான ஈமானபைப் பெற்றவர்கள் எத்தகைய பொருளாதார இழப்புகள், உயிர் இழப்புகள் ஏற்பட்டாலும், அவை ஏற்கனவே தமது இறைவனால் தீர்மானிக்கப்பட்டவை ஏட்டில் எழுதப்பட்டவை என்பதைப் புரிந்து கொண்டு வருத்தம் அடவைதுமில்லை, கலங்கிப் போடுவதுமில்லை என்பதையே இவ்வசனம் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. அவ்வாறே, அவர்கள் நிஃமத்துகள், அருட்கொடைகளைப் பெறும் போது அளவூக்கதிகமான மகிழ்ச்சியினால் குதிகலம் அடவைதுமில்லை.

அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றார்கள். எந்த துன்பத்தையும் அது என்னதான் மலை போன்று இருப்பினும் கண்டு கலங்கிவிடுவதில்லை.

நீர்க்குறவீராக - "(நன்மையோ, தீமையே) அல்லாஹ் எங்கள்க்காக விதித்து வைத்திருப்பவற்றைத் தவிர வேறெதுவும் எங்கள்க்கு அடையாது. அவன்தான் எங்களின் பாதுகாவலன். ஈமான் கொண்டோர் அல்லாஹ் வையே முழுமையாக சார்ந்து இருக்க வேண்டும்." (தவ்பா - 51)

துன்பங்கள், துயரங்களை எதிர்கொள்ளும் போது மனித மனம் விநோதமாகத் தான் நடந்து கொள்கின்றது. மலை போன்ற துன்பங்களையும் ஒரு மனிதன் தாங்கிக் கொள்கின்றான். அதே மனிதனால் ஒரு சாதாரண இழப்பை சமயங்களில் சகித்துக் கொள்ள

இயலாமல் போய் விடுகின்றது.

பொருள் களையும்

"அல்லாஹ் மூலமின்களிடமிருந்து அவர்களைய உயிர்களையும், பொருள்களையும் சோர்க்கத்திற்குப் பதிலாக விலகைக்கு வாங்கிக் கொண்டான். அவர்கள் அல்லாஹ் வின் வழியில் போர் புரிகின்றார்கள். கொல்கின்றார்கள். கொல்லப்படுகின்றார்கள்." (தவ்பா - 111)

இவர்கள் தங்களுக்கு எதிரானதாய்க் கருதுகின்றனர்.

"ஓவ்வொரு உரத்த சப்தத்தையும் இவர்கள் தங்களுக்கு எதிரானதாய்க் கருதுகின்றனர். இவர்தாம் கடும் பகைவர்கள் ஆவர். எனவே இவர்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இரும்!" (முனாஃபிக் கபீன் - 4)

ஓரே மனித இனத்தில் துருவங்களுக்கு இணையான இந்த வறூபாடா ஏன் ஏற்படுகின்றது என்றால், சரியான, முழுமையான அறிவு இல்லாததினால் தான் ஸ முழுமையான, உண்மையான அறிவைப் பெற்றவர்கள் கடுகை மலையாக என்றும் நின்பைப்பதில்லை. அவர்கள் நஃபஸுல் முத்ம இன்னாவைப் பெற்றவர்கள். கொள்கையுறுதியில் மலைபோல் உயர்ந்தவர்கள். இந்த சிறப்பிடத்தை அவர்கள் தமொழுகையைக் கொண்டே அடையத் தாரர்கள். உண்மையான அறிவிற்கான ஆதார சூனலை தமொழுகைதான் என்பதை நாம் ஏற்கனவே கண்டுகளளாமே!

இதனை நாம் இன்னொரு கோணத்தில் அணுகலாம். வறுத்தமும், துயரமும் அல்லாஹ் வனை விட்டு நம் மனை தீர அழைத்துச் செல்கின்றன. அல்லது அல்லாஹ் வனை விட்டு தீர விலகுவதால் அவை ஏற்படுகின்றன. அல்லாஹ் வின் அருகாமனை இருந்தால் வறுத்தமோ, கவலையோ நம் மனை அடவைதில்லை. இதே போன்ற ஒரு நேரத்தில் தாம் அண்ணலார் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கபினாரர்கள்.

"பொருள்களையும்! பொருள்களையும்!" (பொருள் - 40)

அல்லாஹ் வுக்கு அருகில் இருந்தால் நம்மை கவலையோ, வருத்தமோ, துன்பமோ எதுவுமே அணுகாது. சொர்க்கவாசிகளைப் பற்றிக் கஹும் போது,

"(112)

ஏனென்றால் அவர்கள் அல்லாஹ் வுக்கு அருகில் உள்ளார்கள். இப்படி வுலகில் அல்லாஹ் வின் நரூக்கத்தைப் பற்றி வணைமாமானால் என்ன வழி? தொழுகை ஒன்றே வழி!

"(19)

துன்ப, துயர காலங்களில் தொழுகையைக் கொண்டும், பொறுமையைக் கொண்டும் உதவி தேடுங்கள் என்று அல்பகறாவில் அல்லாஹ் கஹுகிறான்.

அதே கருத்தை அஃராபில் சொல்லும் போது,

"(128)

என்று கஹுகிறான். இவ்விரூ வசனங்களையும் கவனமாகப் பார்த்தால் முதல் வசனத்தில் 'சலாத்' என்ற சொல் உள்ளது. இரண்டாவது வசனத்தில் அதே இடத்தில் 'அல்லாஹ்' என்ற சொல் உள்ளது. அதாவது எந்த அளவு தொழுகை அல்லாஹ் வுக்கு நரூக்கமானதாய் உள்ளது என்றால், இவ் வுலகில் இறை நரூக்கத்தின் மாற்று வடிவமாய் உள்ளது. இதையே அண்ணலமெம் பெருமானார் (ஸல்லல்லாஹு அலஹி வசல்லிம்) தள்ளிவாகச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

"( )

நிலை ஆகும்!

இன்னும், இதுவே தான்.

இந்த நிலை தொழுகையாளிகளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானதாகும். அவர்களுக்கு மட்டுமே கிடக்கக் கூடியது.

மனிதன் பதற்றக் காரணாய் படகைக் கப்பலாக்கிவிடுகின்றான். ஒரு துன்பம் அவனுக்கு வந்தால் பொறுமையிழந்து போகின்றான். வசதி வாய்ப்புகள் அவனுக்கு வரும்போது கஞ்சுத் தனம் சமையத் தலைப்படுகின்றான், தொழுகையாளிகளைத் தவிர! (அவர்கள் இத்தகைய தன்மைகளிலிருந்து தப்பிவிட உள்ளார்கள்). அவர்களோ தொழுகையை நிரந்தரமாக தொடர்ந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். (மஆரிஜ் - 19-23)

posted by : Feroz Khan